

prima instanță: G. Grib
instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

dosarul nr. 2rac-55/17

Î N C H E I E R E

10 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cimexgrup-Impex”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or. Frunză, r-nul Ocnîța împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cimexgrup-Impex” privind încasarea datoriei pentru arenda terenului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cimexgrup-Impex” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Ocnîța din 01 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 24 februarie 2016, Primăria or. Frunză r-nul Ocnîța s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cimexgrup-Impex” cu privire la încasarea datoriei pentru arenda terenului.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 02 februarie 2014 a încheiat cu SRL „Cimexgrup-Impex” contractul nr. 1 de arendă funciară a terenului cu suprafața de 31, 8648 ha, proprietate publică a Primăriei or. Frunză pe un termen nelimitat, fiind calculată plata arendei în sumă totală de 205 809, 50 lei pe an.

Potrivit contractului nominalizat SRL „Cimexgrup-Impex” era obligată să achite în rate egale suma de 205 809, 50 lei, însă SRL „Cimexgrup-Impex” nu a achitat în rate din anul 2015 și până în prezent plata pentru arenda terenurilor, adică nu și-a onorat obligațiile contractuale. La 13 ianuarie 2016, sub nr. 17, către SRL „Cimexgrup-Impex” a fost remis demers privind cerința de a achita integral arenda terenului pe anul 2015, însă până în prezent datoria nu a fost achitată. Suplimentar a invocă că, SRL „Cimexgrup-Impex” până în prezent nu s-a achitat pentru arenda terenurilor și pentru anul 2014.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, încasarea datoriei în sumă de 205 809, 50 lei de la SRL „Cimexgrup-Impex” în beneficiul Primăriei or. Frunză, r-nul Oconița pentru arenda terenului pe anul 2015.

Prin hotărârea Judecătoriai Oconița din 25 aprilie 2016 s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or. Frunză, r-nul Oconița împotriva SRL „Cimexgrup-Impex”.

S-a încasat de la SRL „Cimexgrup-Impex” în beneficiul Primăriei or. Frunză, r-nul Oconița suma de 205 809, 50 lei cu titlu de datorie pentru anul 2015 și suma de 6 174, 27 lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 aprilie 2016 SRL „Cimexgrup-Impex” a declarat apel nemotivat (f.d. 32) și apel motivat (f.d. 53-55), prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriai Oconița din 01 aprilie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de scoatere de pe rol a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Cimexgrup-Impex” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Oconița din 01 aprilie 2016.

La 25 noiembrie 2016, SRL „Cimexgrup-Impex” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 și hotărârii Judecătoriai Oconița din 01 aprilie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Primăria or. Frunză, r-nul Oconița.

În motivarea cererii de recurs recurentul a relevat că, i-a fost încălcat dreptul la apărare, solicitând amânarea ședinței de judecată pentru că, reprezentantul său nu se poate prezenta la ședința de judecată, iar instanța de judecată neîntemeiat a respins cererea de amânare.

Menționează că, conform acordului părților, Primăria or. Frunză, r-nul Oconița trebuia să se adreseze cu o pretenție prealabilă către SRL „Cimexgrup-Impex” și să aștepte răspuns timp de 15 zile de la data când acesta urma să primească pretenția și doar ulterior, Primăria or. Frunză, r-nul Oconița ar fi avut dreptul să se adreseze în instanța de judecată.

Opinează că, Primăria o. Frunză, r-nul Oconița nu a respectat procedura prealabilă stabilită de către părți, neanexând nici o dovadă în acest sens, or aceasta trebuia să prezinte și recurentului pretenția, precum și dovada recepționării acesteia de către SRL „Cimexgrup-Impex”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Cimexgrup-Impex”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră, că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Cimexgrup-Impex”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv” atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Cimexgrup-Impex”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cimexgrup-Impex”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari